

KDE SE NAJÍST

Coby přímořské město vám Soluň nabídne nepřeberné množství ryb a mořských plodů. Pochutnat si na nich můžete například v příjemném prostředí rybí taverny **Archipelagos**, kterou najdete na ulici Kanari. Připraví vám tady nejruznější rybí pochoutky včetně specialit.

V podstatě je ale na přímořské kolonádě v Soluni nemožné udělat krok jakýmkoli směrem, aniž byste nenarazili na taverny a restaurace nabízející ryby a mořské plody na všechny způsoby. V jádru starého města pro změnu najdete spoustu restaurací, kde si můžete pochutnat na místních specialitách. Při svém pobytu také rozhodně nevynechejte návštěvu místních ouzerií. Jak název napovídá, jde o podniky specializované na tradiční pálenku, ale koupit si tu můžete například i saláty, sýr, tzatziki nebo grilované chobotnice.

→ svatostánků je skvost stojící za návštěvu, se přesvědčíte záhy. Ty hlavní a klasické církevní skvosty jsou od sebe vzdáleny jen několik ulic a okružní cestu po nich zvládnete docela dobře po svých.

Věčné soupeření Soluně a Konstantinopole vám připomene chrám Agia Sofia (chrám Boží moudrosti), který je ohromující ukázkou byzantské architektury a jak už jméno napovídá, celkem nepokrytě čerpal inspiraci od své slavné jmenovkyně v Istanbulu. Pokud vás dostatečně neohromí už impozantní vnější podoba stavby, určitě se to potom podaří vzácným freskám, kterými je bohatě vyzdoben interiér chrámu.

Na jedné pomyslné přímce s chrámem Agia Sofia se nachází raně křesťanský kostel Ahioritioti. Vzácné mozaiky a fresky, které jsou v něm k vidění, pocházejí taktéž z byzantského období a rozhodně stojí za pozornost. V době osmanské nadvlády sloužil tento svatostánek jako oficiální městská mešita.

Římské lázně

Ačkoli předchozí dva kostely jsou bezesporu pozoruhodné, hvězdný trojlístek soluňských kostelů uzavírá opravdové eso. Agios Dimitrios. Jde o největší svatostánek, který můžete vidět nejen v Soluni, ale dokonce v celém Řecku, a své jméno získal po svatém Dimitriovi, patronu města. Fascinující pětিলodní bazilika byla těžce poničena obrovským požárem v roce 1917, ale o třicet let později byla znovu vystavěna. Stojí na místě bývalých římských lázní, kde podle legendy římsí vojáci nejprve mučili a posléze i zabili svatého Dimitria. I když valná část vzácné výzdoby interiérů vzala za své právě při osudném požáru, na velkolepém dojmu, který ve vás bazilika zanechá, to vůbec nic nezměnilo. Původní malý kostelík, který se stal základem monumentální stavby, pocházel ze třetího století, nicméně v průběhu dvou století se ke kostelu stále přistavovalo a zvětšovala se jeho plocha.

Historická všehochuť

Jestliže vás ze Soluně nejvíce ze všeho zajímá její antická minulost, stočte své kroky ke zbytkům římského fóra, které se nachází v samém srdci města. Fórum bylo administrativním a kulturním centrem starověké Soluně a zabíralo plochu větší než dva hektary. Nejlépe zachovanou částí stavby je starověké divadlo, které se ještě občas využívá pro pořádání koncertů.

Další část antického puzzle na území Thessaloniki představuje Galeriov oblouk. Ačkoli se z něj do dnešní doby zachovaly

už jen tři pilíře a zděný oblouk nad nimi, nikdo z návštěvníků nemůže ani na vteřinu zapochybovat o tom, jak impozantní dojem musel téměř třináct metrů vysoký a deset metrů široký oblouk ve své době budit. Nechal jej vztyčit Galerius na oslavu svého vítězství nad Peršany a původní konstrukci tvořily čtyři hlavní pilíře a dva menší na každé straně. Přitom si však zbytky oblouku udržují své tajemství, protože okolnosti toho, kdy a jak byla zničena jeho hlavní část, nejsou nikomu známy.

Finální dílek antické skládky pak tvoří rotunda, která se považuje za součást takzvaného Galeriova komplexu, který tvořil právě zmíněný vítězný oblouk, palác a rotunda. Tato kruhovitá stavba byla původně zamýšlena coby mauzoleum pro císaře Galeria, postupem času však sloužila i jako kostel a za časů osmanské nadvlády byla využívána jako mešita.

Ať už se ale rozhodnete svůj soluňský čas strávit ve stínu antických památek, v příšeří byzantských kostelů, v rozsáhlých sálech muzeí, půvabných kavárnách nebo příměstských plážích, rozhodně své cestovní investice nebudete litovat. Soluň je prostoupená jedinečnou atmosférou kulturní křižovatky s fascinující historií a až po západu slunce ochutnáte v některé z místních taveren ouzo, tradiční pálenku s vůní anýzu, uznáte sami, že role Soluně coby věčně druhé v pořadí, je hodně sporná.

BOHUSLAV DVOŘÁK

Agia Aikateriny

FOTO: 4PHOTO